

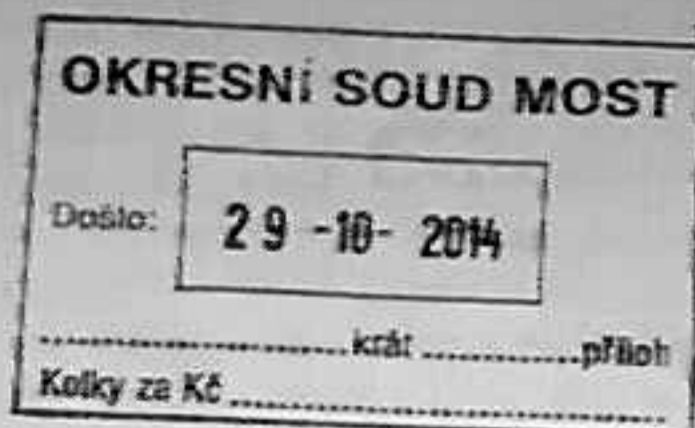
OKRESNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ V MOSTĚ

Báňská 285, poštovní schránka 130, 434 76 Most
e-mail: podatelna@osz.mst.justice.cz tel.: 477759111

2 ZT 398/2010-137

Okresní soud
v Mostě

ke sp.zn. 42 T 20/2011

V Mostě dne 29.října 2014

obžalovaný David K. [redacted], nar. [redacted], a spol., – trestní řízení

Stížnost podanou proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 10.září 2014 č.j. 42 T 20/2011-393 odůvodňují **t a k t o :**

Napadeným usnesením soud I. stupně podle § 222 odst. 2 tr.řádu věc obžalovaných Davida K. [redacted], Petra S. [redacted] a Lucie Š. [redacted] postoupil Magistrátu města Mostu jako orgánu příslušnému rozhodovat o přestupcích.

Obžalovaní jsou obžalobou stíháni pro přečin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měli dopustit tím, že dne 6.10.2010 při pořádání ohlášeného veřejného mítinku Dělnické strany sociální spravedlnosti v 15.30 hod. v Litvínově, na Masarykově náměstí, okr.Most a následně od 17.00 hod. v Mostě, na 1.náměstí, za účasti veřejnosti, si vzájemně předávali a veřejně vystavovali vlajku s logem rozpuštěné politické Dělnické strany, a to vlajku s červeným ozubeným kolem na bílém pozadí s černými iniciály „DS“ uvnitř, přičemž tato symbolika podle rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 17.2.2010, č.j. Pst 1/2009-348, jímž byla tato politická strana zakázána, odkazuje na symboliku hitlerovské organizace Deutsche Arbeitsfront a byla používána též nacistickým hnutím Hammerskinheads, českým neonacistickým hnutím Národní odpor a dalšími neonacistickými uskupeními.

Soud I.stupně již v dané věci rozhodoval v hlavním líčení, když dne 13.4.2012 rozsudkem č.j. 42 T 20/2011-257 všechny tři obžalované podle § 226 písm.b) trestního řádu zprostil obžaloby, protože v jejich jednání nespátřil trestný čin výše uvedený. V této věci nespátřil ani spáchání možného přestupku, pro který by věc postoupil příslušnému orgánu k projednání. Na základě odvolání podaného státním zástupcem soud II. stupně předmětný rozsudek zrušil usnesením č.j. 7 To 247/2012-270 ze dne 28.5.2013, a to podle § 258 odst. 1 písm.b), c) trestního řádu a věc vrátil soudu I.stupně a uložil mu zejména v rámci doplnění dokazování provést důkaz rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. Pst 1/2009-348, popř. i rozsudkem NSS č.j. 1 Pst 1/2008-66, jímž byla rozpuštěna Dělnická strana a dále přibrat znalce z oboru kriminalistiky, specializace společenská zásadovost textů a zástupné symboly,

a z oboru sociálních věd, specializace politologie, extremismus a terorismus. Zároveň v odůvodnění usnesení soud II. stupně uvedl, že soud I. stupně citoval tiskovou zprávu zpravodajského serveru iDnes.cz s názvem „Vandas může založit novou Dělnickou stranu se stejným názvem“ a vyvodil z ní závěr o tom, že obžalovaní neměli důvod nevěřit, že symbolika nebyla zakázána atd., nepřipustně selektivně uvedl jen část článku, tj. vyjádření JUDr. Vojtěcha Šimíčka. Opomněl dodat vysvětlení soudce, že „symboliku nebo název strany nelze oddělit od dalších indicií, jen společně je lze vnímat jako protiprávní“. Právě ony další indície jsou v projednávané věci stěžejní a právě z nich je obžalobou vyvozována protiprávnost činu obžalovaných. K uvedené článku, jak dále uvedl soud II. stupně, je třeba dodat, že není třeba pochybovat o tom, že jde o autentické vyjádření předsedy senátu NSS, jenž o rozpuštění DS rozhodl, neboť obsah článku je významově shodný s odůvodněním rozsudku NSS. Tím spíše je tak vědomost obžalovaných o slovech jmenovaného soudce, včetně jeho dalších slov o ovládnutí DS neonacisty, tj. vědomost o obsahu odůvodnění rozsudku NSS, rozhodující pro posouzení subjektivní stránky jejich činu. Soud II. stupně upozornil soud I. stupně i na možnou právní kvalifikaci podle § 404 trestního zákoníku.

Soud I. stupně doplnil dokazování dle intencí Krajského soudu v Ústí nad Labem, když přibral dva znalce, a to JUDr. Ing. Josefa Zouhara, Dr., znalce z oboru sociální vědy, specializace extremismus, odvětví politologie, a PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D., znalce z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace nacismus, fašismus, neonacismus, neofašismus a předložil stranám k nahlédnutí rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. Pst 1/2009-348 ve věci zrušení Dělnické strany.

Soud I. stupně dospěl v odůvodnění napadeného usnesení k závěru, že snaha o kriminalizaci takového jednání, jako je mimo jiné držení praporu, je výrazem neujasněnosti koncepce postupu represivních orgánů státu k takovým projevům jakožto nevypořádání se české společnosti s totalitnímu úseky její historie, ať již jde o nacismus či komunismus. Dále uvedl, že vyvstává ohledně úvahy motivace obžalovaných otázka, zda v soudobém demokratickém režimu západního typu mají občané právo projevovat nesouhlas s rozhodnutím soudu a jakou formou. Oni sami – obžalovaní deklarují, že prapor drželi jen proto, že s rozsudkem rozpouštějícím „jejich“ politickou stranou nesouhlasí, přičemž obžalobě se současně nepodařilo v řízení prokázat žádnou jinou pohnutku. Skutečnost, že nějaký rozsudek vydal Nejvyšší správní soud, bez dalšího neznamena, že takový rozsudek je správný, zákonný a že všichni ho musí vnímat jako spravedlivý a nesmí proti němu protestovat. Podle názoru soudu nebyl prokázán konkrétní důvod nesouhlasu s rozpuštěním, když z chování obžalovaných, kteří beze slova, bez gest, drželi v rukou onen prapor, nelze bez dalšího usuzovat, že tím jednoznačně museli projevovat jediné sympatie s ideologií DS. Soud je přesvědčen, že občan není ničím zavazován jakýkoliv rozsudek akceptovat a že má plné právo s ním nesouhlasit. Soud I. stupně tak jednání obžalovaných vyhodnotil jako nevhodný projev občanské neposlušnosti, který svou závažností rozhodně nedosazuje intenzity vyžadované zákonem pro trestný čin a věc proto postoupil Magistrátu města Mostu, neboť se může jednat toliko o spáchání možného přestupku.

S napadeným usnesením a argumentací uvedenou v jeho odůvodnění se ztotožnit nelze.

Ze znaleckých posudků přibráných znalců, stvrzených při hlavním líčení, vyplývá závadovost červeného ozubeného kola s písmeny DS v bílém poli, přičemž Dělnická strana zastávala nenávistný a nesnášenlivý postoj vůči Romům, cizincům a přistěhovalcům. V její činnosti byly prokázány prvky neonacismu a vazby na neonacistická uskupení v Německu. Obžalovaní shodně uvedli při hlavním líčení, že vlajku s logem Dělnické strany drželi na

protest s jejím rozpuštěním a že se řídili slovy JUDr. Šimíčka, soudce Nejvyššího správního soudu, který řekl, že logo se bude moci používat.

K tomu je nutno uvést, že všichni tři obžalovaní byli příznivci a protagonisty Dělnické strany, resp. jejích myšlenek projektovaných do jejího programu a činností (veřejných akcí) i nadále, tj. i po jejím rozpuštění, neboť jinak by zajisté nadrželi vlajku s logem právě této strany a neprotestovali by proti jejímu zrušení a nedávali tak tuto svou přízeň tímto způsobem najevo. Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, jímž byla rozpuštěna Dělnická strana, je dobře patrné, z jakých konkrétních důvodů byla Dělnická strana rozpuštěna. Bylo tomu tak mj. zejména proto, že její program prokazatelně dlouhodobě směřoval k vyvolávání národnostní, rasové, etnické a sociální nesnášenlivosti a ve svém důsledku ke snaze o omezení základních práv a svobod určitých skupin obyvatel, především menšin, a zároveň k potlačení rovnoprávnosti občanů na základě zejména kritéria národnosti a sexuální orientace. Dále tomu bylo i z toho důvodu, že Dělnická strana nejen svou programovou podobností, ale i užívanou symbolikou navazovala na německý národní socialismus, tedy na totalitní ideologii neslučitelnou s demokracií a základními lidskými právy, a svou existenci zakládala právě na vzbuzování nenávisti vůči různým etnickým a sociálním skupinám. Lze tak mít za to, že všichni tři obžalovaní o shora zmíněné závadové charakteristice programu rozpuštěné Dělnické strany velice dobře věděli. A to nejen proto, že byli, jak sami potvrdili, účastníci jednání u Nejvyššího správního soudu, při němž si důvody rozhodnutí o rozpuštění Dělnické strany, obsahující i popis tohoto programu, vyslechli, ale i právě proto, že byli členy této strany, kteří se, jak opět vyplývalo především z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2010 sp.zn. Pst 1/2009, aktivně účastnili různých jejích akcí a kandidovali za tuto stranu v parlamentních či krajských volbách v letech 2008 a 2009.

Obhajoba obžalovaných, spočívající v tom, že nevěděli, že by se posuzovaným jednáním mohli dopouštět trestné činnosti a že jen protestovali proti rozpuštění Dělnické strany, nemůže obstát. Obžalovaní si totiž museli být vědomi, že veřejným vystavováním vlajky (praporu) s logem rozpuštěné Dělnické strany, bez ohledu na to, jestli zakázaným či nezakázaným, dávají zřetelně najevo své sympatie k této rozpuštěné straně, která navazovala na německý národní socialismus a jejíž faktický program spočíval v tom, co již bylo výše uvedeno. Obžalovaní si tedy museli být velice dobře vědomi toho, že dávají najevo své sympatie k hnutí, které směřovalo k vyvolávání národnostní, rasové, etnické a sociální nesnášenlivosti, ke vzbuzování nenávisti vůči různým etnickým a sociálním skupinám a k potlačování rovnoprávnosti občanů. Na tomto závěru nemohlo ničeho změnit ani to, jak si obžalovaní případně vykládali zpravodajský článek z iDnes.cz, obsahující interpretaci vyjádření soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Vojtěcha Šimíčka o tom, že symbolika Dělnické strany nebyla v souvislosti s jejím rozpuštěním zakázána, a že si ho patrně vyložili tak, že pokud budou projevovat sympatie k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka prostřednictvím vystavování vlajky s logem rozpuštěné Dělnické strany, že nebudou moci být nikdy trestněprávně postiženi. Na závěru o vině obžalovaných totiž nemůže nic změnit ani skutečnost, že symbolika rozpuštěné Dělnické strany, konkrétně její logo zobrazující červené ozubené kolo na bílém pozadí s černými iniciálami DS uvnitř kola, byla více či méně podobná jiným symbolům se stejným motivem – ozubeným kolem a dokonce ani to, zda tato symbolika nějak odkazovala na jistou hitlerovskou či nacistickou symboliku či nikoli. Trestnost jednání všech tří obžalovaných v tomto případě nespočívala v tom, zda k projevování sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka, hlásajícímu rasovou, etnickou a národnostní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob obžalovaní užívali zakázané či nezakázané symboliky. Obžalovaní totiž mohli projevit takové sympatie klidně i způsobem, který by sám o sobě byl naprosto legální a ani jinak nezávadný, a přesto by to

nebylo okolností, která by jejich trestní odpovědnost vylučovala. V tomto případě však tomu bylo tak, že obžalovaní vyjádřili takové sympatie zcela vědomě za užití symboliky závadné, což otázku trestnosti jejich činu dokreslovalo. Obžalovaní k projevu takových sympatií užívali vlajku s logem Dělnické strany, o níž, pokud to tedy nevěděli již dříve, se nejpozději v souvislosti s rozpuštěním Dělnické strany dozvěděli, jak bylo patrné ze shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu sp.zn. Pst 1/2009, tj. že toto logo zřetelně navazuje na symboliku německého nacionálního socialismu, když podobnost jeho provedení je nikoli náhodou velmi blízká zejména symbolům hitlerovské organizace Deutsche Arbeitsfront, nacistického hnutí Hammerskinheads či neonacistického hnutí Národní odpor a německé neonacistické Freiheitliche Deutsche Arbeitspartei.

Je tak zřejmé, že obžalovaní svým jednáním, popsaným ve výroku obžaloby, naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku. Obžalovaní tak záměrně společně na místě veřejnosti přístupném, za účasti veřejnosti, si vzájemně předávali a veřejně vystavovali vlajku s logem rozpuštěné zakázané Dělnické strany se symbolikou odkazující na symboliku hitlerovské organizace Deutsche Arbeitsfront, používanou též nacistickým hnutím Hammerskinheads, českým neonacistickým hnutím Národní odpor a dalšími neonacistickými uskupeními. Obžalovaní tak dávali zřetelně a jasně najevo svou náklonnost k programu Dělnické strany, tedy k programu organizované skupiny osob, byť v té době již formálně neregistrované, tím způsobem, že postupně všichni drželi vlajku s logem této strany, ačkoli věděli, že její program směřoval k vyvolávání národnostní, rasové, etnické a sociální nesnášlivosti. Takovýmto úmyslným společným jednáním více osob veřejně projevovali sympatie k hnutí, které prokazatelně směřovalo k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásalo rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Obžalovaní se tak dopustili tohoto přečinu v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm.a) trestního zákoníku, neboť tím, že na veřejnosti drželi vlajku s logem rozpuštěné Dělnické strany, o jejímž programu věděli, že směřoval k vyvolávání národnostní, rasové, etnické a sociální nesnášlivosti, chtěli způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Jednání obžalovaných je možné kvalifikovat jak shora uvedeno, tedy jako přečin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku, i když v obžalobě je skutek právně kvalifikován jako přečin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž jednota skutku je i tak zachována.

Použití takové symboliky, která navazuje na německý národní socialismus, tj. na totalitní ideologii, neslučitelnou s demokracií a základními lidskými právy, při veřejném vystoupení představitele rozpuštěné Dělnické strany (Tomáše Vandase), je nutno považovat za jednání natolik společensky škodlivé, aby bylo podřízeno pod prostředky trestního práva, neboť se jedná o trestný čin a nikoli toliko o spáchání přestupku.

Navrhuji proto, aby soud II. stupně stížností napadené usnesení **z r u š i l** a uložil soudu I. stupně, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

JUDr. Petr Pánek
státní zástupce.